

Materi.

Oj, mamica!
Edina mamica!
Na nebu se bleste milijoni zvezd
in jadrajo naprej v neskončno daljo.
Med njimi ti, odeta v svetlo haljo,
hitiš v prelest . .

Da halje nimaš, videl bi obraz,
ki toliko žalujem sam za njim.
Da bi počakala za kratek čas,
pritisnil radostno te na srce,
s solzami sreče lice ti rosil
in nikdar, nikdar ločil se od te!

I. Lavrič.

Spet je prišel maj . . .

Spet je prišel maj!
Tja v zeleni gaj
siti me srce:
tam je raj zamé!

Če imel bi čas,
tam sedeč za vas
sanjal bi vsak dan
pesmi sen krasan!

Saj življenja tok
skozi smeh in jok
kakor zdaj že vas
vodil bo vsak čas!

Veje vseh dreves
streho čezinčez
spletajo hladno
meni nad glavó!

A poklic me moj
ven v življenja boj
goni med ljudi,
kjer se jok glasí.

S srečnimi tedaj
rajajte njih raj,
kjer pa je bridkost,
nehaj vam radost!

Cvetke raznih boj
pa za prihod moj
s pisanim prtom
kras dadó še tlom.

Tudi tu za vas,
mladi znanci, jaz
morda kaj dobim
ter vam sporočim!

In če porosé
tuje vas solzé
blag izraz je to,
ki le v čast vam bo!

Fr. Rojec.

Pomladna.

Drevo: „O, pridi — o, pridi,
ti lepa nevesta, nocoj!“

Ves log: „O, pridi, že čakam
te s svati jaz ženin tvoj!“

In rože: „Nevestica, zvijmo
ti venec marjetic v lasé!“

In ptičke: „Me glorio pele
krog rožne ti bomo glavé!“

A deca: „Drevesa vsa danes
obromamo, log in gaj,
naberemo rožic v lasé si
in pridemo svatje nazaj!“

Cvetko Gorjančev.